

missionen, og at Borgerrepræsentationen skal være Overinstants (Udvalgets § 16). Hvor Spørgsmaalet vedrører tvende Communer, hvis Bestyrelser ikke ere enige, stiller Sagen sig naturligviis anderledes; der kan en Appel til Indenrigsministeriet ikke undgaaes, — jfr. Udvalgets § 17, med den der anførte Modification for Kjøbenhavns Bedkommende. Det forstaaer sig endelig af sig selv, at hvor det ikke dreier sig om et Skjøn over Bedkommendes Indtægters Størrelse eller Skatteevne, men om hvorvidt de i Loven forudsatte factiske Betingelser for Skattepligt, overhovedet eller i den enkelte Commune, ere tilstede, altsaa paa en Maade om Afgjørelsen af et juridisk Strids-spørgsmaal imellem Communen og den enkelte Privatmand, der bliver Sagen fremdeles, ligesom hidtil, Gjenstand for Afgjørelse ved Rettergang.

Ved Udkastets § 6, om Decisionen af Udsættelserne ved Kjøbstædernes Regnskaber, har Udvalget ikke fundet Noget at erindre, men, som ovenfor antydet, har man troet, at det vilde være rigtigt at supplere denne Paragraph med nogle Bestemmelser, tildeels efter Anordningen af 24de October 1837 § 26, om Regnskabets Afslæggelse af Ræmneren og dets Revision af særligt valgte Revisorer. Der er saameget desto større Grund til at optage Bestemmelser om Revisorerne i Loven, som der i enkelte Kjøbstæder skal have været nogen Tvivl tilstede angaaende deres Valg, ligesom der turde være Anledning til at aabne Afgang for de større Byer til med Indenrigsministeriets Samtykke at kunne antage lønmede Revisorer.

I Udkastets § 7 foreslaaer Udvalget nogen Forandring i Affattelsen, sigtende til at lade det fremtræde mere tydeligt, at Kjøbstædernes Communalbestyrelser ikke ubetinget ere undergivne Indenrigsministerens Afgjørelse af, hvad der skal ansees som lovligt eller ulovligt, men — under eventuelt Ansvar — kunne fordre Spørgsmaalet paakjendt af Domstolene; jfr. Grundlovens § 72.

Til Udkastets § 8 bør formeentlig føies en Bestemmelse om, at Vedtægten skal offentliggjøres; isørigt foreslaaer Udvalget, at der tilføies et Par Punkter som Gjenstand for Ordning ved Vedtægterne.

Udkastets § 9 bliver overflødig, naar Udvalgets Forslag om Optagelsen af de ældre Bestemmelser i Anordningen af 24de October 1837 og Lov af 31te Marts 1860 billiges, saaledes at disse Love kunne erklæres for hævede, forsaavidt der ikke udtrykkelig henvises til dem.

Udkastets § 10 maa selvfølgelig omændres efter, hvad der vedtages med Hensyn til Lovens Indhold og derved middelbart med Hensyn til de ældre Lovbestemmelseres Bestaaen.

I Henhold til det Ovenanførte stiller Udvalget, eller Medlemmer af samme, følgende Forslag:

1) Istedetfor Udkastets § 1 sættes Følgende:

§ 1.

Styrelsen af enhver Kjøbstads kommunale Anliggender tilkommer, under Tilsyn fra Statens Side paa den i det Følgende (§§ 2, 13 og 21) nærmere anførte Maade, Stadens Borgerrepræsentation, hvori Borgermesteren, eller i de Byer, hvor Borgermesterens Forretninger udføres af Byfogden, den sidstnævnte Embedsmand har Sæde.

Hvor der er en særlig Politimester, kan denne indbydes til at deeltage i Repræsentationens Forhandlinger angaaende Sager, der vedrøre Politiet.

De i flere Kjøbstæder bestilte kongelige Raadmænd vedblive vel isørigt at deeltage i Udførelsen af Magistratsforretningerne paa den hidtil foreskrevne Maade, men deeltage ikke i Borgerrepræsentationens Forhandlinger eller i Afgjørelsen af de under den henhørende kommunale Anliggender.